

S vděčností se ohlížíme za rokem 2012, jenž byl čtvrtým rokem existence našeho sdružení, zaměřeným především na divadelní aktivity a získávání nových přátelství.

Kdo jsme

Občanské sdružení **Přátelé Koinonie** bylo založeno v roce 2009. Vyšlo z mateřské organizace Koinonia Jan Křtitel.

Koinonia Jan Křtitel (www.koinonia.cz) má dlouholetou zkušenost práce s širokou veřejností, rodinami, dětmi a mládeží. Z rodin vyšel podnět pro rozšíření služby pro děti a mládež, která vyrostla v mateřské organizaci.

Koinonia Jan Křtitel působí v Plzni–Liticích od roku 1995 na základě pozvání plzeňského biskupa Mons. Františka Radkovského. Dnes k této Oáze, jejímž představeným je P. Francesco Meneghini, patří přes 300 členů tvořících 19 komunit rodin pokrývajících většinu území České republiky.

Poslání

Naším cílem je harmonický a všestranný rozvoj osobnosti dětí a mládeže. Vytváření optimálních podmínek i možností pro jejich růst a seberealizaci, pro výchovnou práci s dětmi a mládeží s důrazem na smysluplné využívání volného času.

Aktivity sdružení jsou zaměřené na vychovávání samostatných, solidárních, zodpovědných a angažovaných mladých lidí v duchu křesťanských zásad a norem a pomáhají jim plně rozvinout intelektuální, tvořivý a sportovně zručný potenciál. Sdružení se tak podílí na výchově zralých a uvědomělých občanů a vytváří předpoklady pro budování stabilních mladých rodin.

Sdružení pro naplňování svých cílů spolupracuje s jinými místními organizacemi. Činnost sdružení směřuje k dosahování veřejně prospěšných cílů.

Aktivity sdružení jsou zacílené i na širokou veřejnost a tzv. nezařazenou mládež. Úzce spolupracujeme s církevním sdružením Koinonia Jan Křtitel, Římskokatolickou farností Plzeň–Litice a slovenským občanským sdružením Priateľ, Vyšný Klátov (www.koinonia.sk/sk/sluzby/priatel).

Orgány sdružení

Předseda: Alvaro Grammatica Th.D.

Členové předsednictva: Mgr. Giuseppe Meneghini, Marta Kilianová

Volební období: 25. 9. 2009 – 25. 9. 2014

Aktivita

Pořádání kurzů a seminářů v oblasti kultury, pořádání zábavných a výchovných akcí pro děti, mládež a dospělé, pořádání sportovních akcí.

Činnosti školní, výchovné a vzdělávací pro děti, mládež a dospělé.

Organizace a pořádání kreativních aktivit pro mládež, děti a rodiny.

Sociální aktivita, charitativní pomoc osobám v nouzi.

V roce 2012 jsme mimo jiné realizovali tyto aktivity:

- Victory 2012 – setkání mladých na Slovensku 21. – 22. 1. 2012
- Metodologie kursu Filip pro mladé 23. – 25. 3. 2012
- Návštěva mladých ve věznici Kynšperk 14. 4. 2012
- Setkání mladých ve Fuldě v Německu 5. 5. 2012
- Návštěva dětí z Jedličkova ústavu 21. 5. 2012
- Noc kostelů 1. 6. 2012
- Vernisáž unikátní Listovací výstavy středověkými rukopisy červen–srpen 2012
- Pohádkový les v Liticích 9. 6. 2012
- Týden farních her 26. – 30. 6. 2012

- Dětský tábor "Tajemství lví jámy" 31. 7. – 4. 8. 2012
- Mezinárodní tábor pro mladé ve Stožci 13. – 19. 8. 2012
- Kreativní kroužek pro nejmenší – měsíčně
- Tvořivá sobotní dílna pro děti – měsíčně
- Setkání mladých "Poznej, bav se a buď veselý!" 28. 9. – 25. 11. 2012
- Podzimní divadlo pro děti O skřítku Podzimníčkovi 13. 10. 2012
- Oslava sv. Martina 11. 11. 2012
- Návštěva v Jedličkově ústavu – Příběh o svatém Martinovi 21. 11. 2012
- Rozsvícení vánočního stromu a betlémská chýše u kostela 13. 12. 2012
- Slavnost Narození Páně na Vánoce 24. 12. 2012

Setkání pro mladé v Košicích – hudební festival Victory, 21. ledna 2012

Uskutečnil se ve spolupráci se slovenským občanským sdružením Priateľ:

Členovia a priatelia komunity Koinonia Ján Krstiteľ pripravili v sobotu 21. januára 2012 v areáli Strednej odbornej školy automobilovej v Košiciach 8. ročník festivalu pre mladých s názvom Victory. Vyše 500 mladých ľudí zo Slovenska a Českej republiky prišlo s túžbou odhaliť tajomstvo nespútanosti. Hlavnými speakermi popoludňajšieho a večerného programu boli o. Milan Bednárík – pastier oázy Koinonie Ján Krstiteľ vo Vyšnom Klátove a o. Marcel Hakoš – zodpovedný za službu mladým v Koinonii.

Po úvodnom premietnutí niekoľkých inšpirujúcich originálnych videí z minulo-ročných aktivít komunity, začala celú show v plnej kráse a intenzite chvály kresťanská kapela k:music s novovytvoreným gospelovým zborom k:soul. Atmosféra modlitby chvály sa niesla celým večerom a postupne prenikala do srdc všetkých prítomných. Témou a cieľom stretnutia bolo odhaliť tajomstvo oslobodenia a nespútanosti vychádzajúc z Božieho slova. „O polnoci sa Pavol a Sílás modlili a spievali Bohu chválospevy a väzni ich počúvali. Zrazu nastalo veľké zemetrasenie, až sa pohli základy žalára. Hneď sa otvorili všetky dvere a všetkým sa uvoľnili putá.“ (Sk 16, 25–26) Mladým bol zjavený a predstavený

klíč k oslobodeniu od každej závislosti, okovy, otroctva a väzenia. Klíč k slobode je v našich ústach. Klúčom k slobode je modlitba chvály. Po odhalení tajomstva prijali namotivovaní účastníci výzvu použiť klíč a v menších skupinkách začali aktuálnym moderným jazykom tvoriť chválospevy a prednášať ich Bohu. Začali si vychutnávať oslobodenie a nespútanosť.

Bohatý večerný program pokračoval 10 workshopmi, kde si zúčastnení mohli vybrať z nasledujúcich oblastí: Strih videa a kamera, Business a politika, Priateľstvo, Dom modlitby, Duch Svätý, Hudba, Tanec, Obrazová komunikácia, Šport a Tvorivá dielňa. Po krátkej prestávke zožali obrovský úspech individuálne pódiové predstavenia talentovaných tanečníkov, hudobníkov, spevákov, športovcov, hercov a zabávačov.

Vyvrcholením večera bol hodinový koncert kapely k:music a zboru k:soul, kde plná hala mladých nespútaných ľudí chválila Toho, ktorý je vyvýšený a prehlásený za Kráľa kráľov. Chválili Toho, ktorý má moc rozlomiť všetky okovy. Festival uzavrel o. Milan Bednárík povzbudením, aby mladí neprestajne používali klíč k nespútanosti, ktorý majú vo svojich vlastných ústach, a aby sa nechali spútať jedine putom priateľstva a Kristovou láskou.

Setkání pro mladé – Metodologický seminář kurzu Filip, 23.-25. března 2012

**Noc kostelů, 1. 6. 2012 – Jak jsem se stal svatým aneb úžasně normální život
– Divadelní představení o světcích z hlavního oltáře litického kostela**

Pohádkový les v Liticích

Děti, pomozte princí Jiřímu
zachránit princeznu Barboru
a celě její království
ze spárů draka.

SRAZ: V SOBOTU 9.6. 2012 OD 15.00 DO 15.30 HODIN

V PARKU U HŘBITOVA V LITICÍCH.

TERÉN JE VHODNÝ I PRO KOČÁRKY S VĚTŠÍMI KOLY.

AKCI POŘÁDÁ SDRUŽENÍ Přátelé Koinonie
BUDILOVO NÁM. 1, PLZEŇ-LITICE
TEL. 377 828 180, WWW.KOINONIA.CZ

DĚKUJEME NADAČNÍMU FONDU PRO KULTURNÍ
AKTIVITY OBČANŮ MĚSTA PLZNĚ
A NADACI 700 LET MĚSTA PLZNĚ.

Pohádkový les v Liticích, 9. června 2012 – I ty máš ke štěstí klíče

Děti procházely lesní trasou a zastavovaly se u pohádkových bytostí, kde plnily rozmanité úkoly, aby mohly nasbírat drahocenné kamínky, díky kterým pak měly pomoci **vysvobodit princeznu Barboru** ze spárů hrozného draka. Děti bylo nejméně na dvě stovky, takže vysvobození krásné princezny mělo být zaručeno. Všechny šikovné děti se pak sešly ve farním sále v čele s princem Jiřím, který s jejich pomocí mohl podniknout výpravu na osvobození princezny. Jenže i princ tápal kudy se ubírat, a tak spolu s dětmi hledal pomoc u moudré babičky. Na její radu museli princ a děti nejdříve uspat drakovy pomocníky, poté uhasit oheň, z kterého drak čerpal svoji sílu a nakonec bylo zapotřebí překonat samotného draka. Ovšem děti plné nadšení a odhodlání vysvobodit princeznu draka přemohly a také od něj vyzvěděly, kde ji ukrývá.

Radost z vítězství a z nalezení a vysvobození princezny jednoznačně dosvědčoval úsměv na tváři všech dětí. V sále se tančilo s princem Jiřím a princeznou Barbarou a nechyběla ani sladká odměna, na jejíž přípravě se podíleli přátelé z farnosti a okolí... A drak? Už nebyl zlý, po všech těch událostech úplně zkrotl a dokonce se pro děti stal kamarádem.

Týden farních her, 26. – 30. června 2012

Úterý KREATIVNÍ DEN s líčením a zkouškami kostýmů

Středa HASIČSKÝ DEN se skluzavkou zdarma

Čtvrtek KLOUZACÍ DEN s hudbou

**Pátek KULTURNÍ DEN s vernisáží unikátní Listovací výstavy
středověkými rukopisy**

Sobota ZÁBAVNÝ DEN s ochutnávkou italských vín zdarma

Neděle LITICKÁ POUŤ se mší sv. a občerstvením

Tábor pro děti “Tajemství lví jámy”, 31. 7. – 4. 8. 2012

Daniel, Daniel – velkou víru, sílu měl. Odvážně všem ukázal, kdo je Bůh a pravý Pán. Jak to vlastně dokázal, že zůstal lvy nesežrán?

Letos jsme s dětmi na přelomu července a srpna zavítali na Prusiny. Za pokřiku: „Hurá, jsme tady!“ se ozvala obrovská rána praskajících balónků. Následovaly hry na seznámení a všichni jsme byli velmi napjati. Tajemství lví jámy nás nenechávalo v klidu. Ale pěkně po pořádku:

Nejdřív jsme spolu s Danielem přijali pozvání na dvůr krále Nebúkadnesara a byli jsme oděni do Danielova pláště. Netrvalo dlouho a tento nový šat nám chtěli ukrást tři nepřátelé, kteří vtrhli na naše území. Nezalekli jsme se a aktivovali jsme naše vodní bomby. Na to, jak to dopadlo, budou ti tři dlouho vzpomínat – možná, že jsou mokří ještě dnes.

Sílu jsme čerpali z každodenní modlitby a společné chvály, táborem se neustále ozývalo: „Nebudu se bát, nebudu se bát, Ježíš mi dává sílu!!!“ Takto jsme byli připraveni na každou překážku – ty na sebe nenechaly dlouho čekat:

Král na doporučení svých závistivých rádců vydal nařízení, že se každý musí poklonit zlaté soše, kterou nechal postavit. Díky tomu, že jsme nebyli sami, společnými silami jsme se dokázali postavit tomuto královu rozkazu a přiznali jsme se ke svému Bohu. Za bojového pokřiku jsme sochu roztrhali na cucky. Náš bratr Peťo se s námi podělil o úžasné svědectví o tom, jak on dříve ve svém životě sloužil zlaté soše a jak ho Pán osvobodil z tohoto otroctví.

Za neuposlechnutí králova rozkazu a odmítnutí sloužit modle nás stihl krutý trest. Král nás za tuto opovážlivost nechal hodit do ohnivé pece, sedmkrát víc rozpálené než jindy. Báli jsme se, ale všechny strachy, které nás pronásledují, jsme napsali na lístek. S důvěrou v Boží slovo: „Doufej v Hospodina celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej“, jsme v podobě postaviček z alobalu skočili do ohnivé pece i se svými strachy. Strach shořel, my jsme zvítězili! Tábor vrcholil tím, že jsme byli rozhodnutím krále Darjaveše vhozeni do lví jámy, ovšem nikdo z nás se za vítězného pokřiku: „Bůh je se mnou, nebojím se!“ nezastavil ani před touto nástrahou, a tak jsme byli zachráněni!

Bylo by ještě mnoho co psát: stínové divadlo, spousta jiných her, mnoho pěkných zážitků... Vše nakonec krásně shrnul P. Martin při závěrečné mši: „Tajemství každé lví jámy, tj. jak překonat všechny naše problémy, tkví v tom: nebýt sami, ale mít kamarády, za kterými můžeme jít a společně se modlit. A tak v Pánu vždycky zvítězíme!“

– Mirka a Petr –

Mezinárodní tábor pro mladé ve Stožci, 13. – 19. srpna 2012

Letošní česko-italský camp pro mladé probíhal v krásném prostředí Šumavy ve Stožci, kam se sjelo na 70 mladých lidí z České republiky a Itálie.

Pro mě osobně byl opravdu novou šancí i výzvou k tomu, abychom odkryli své schopnosti, možnosti, dary i rezervy, které můžeme rozvinout přes veškeré komunikační i jiné překážky, s nimiž se mladý člověk ve skupince “hodně” odlišných lidí mohl potýkat. A není tomu tak i v životě?

Prostě obejít se bez věcí, které bychom rádi měli, nebo dělat něco, co bychom za normálních okolností nedělali, je vždy nová překvapující zkušenost!

V této situaci se jistě ocitli i naši mladí se svými vrstevníky z Itálie a přiznávám, že to nebylo vždy snadné.

Přestat myslet na sebe a začít si pomáhat je vždy velké vítězství, a k tomu je třeba se rozhodnout! A nejen to, musíme se tomu také učit.

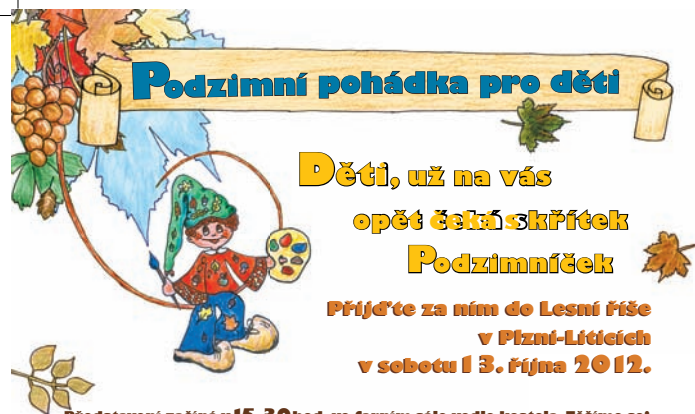
Závěrečný večer mě pak přesvědčil o tom, že nemožné se stává skutečností!

Žít naplno znamená kráčet s Ježíšem, žít pro Něj, protože Jeho plán je jistě lepší než ten náš! Fandím všem mladým, kteří to pochopili a přijali, a jsem si jistá, že se v jejich životech budou dít velké, nové a neslýchané věci!

–Lenka–

Podzimní divadlo pro děti O skřítku Podzimníčkovi, 13. října 2012

Představení začíná v 15.30 hod. ve farním sále vedle kostela. Těšíme se!

Akci pořádá sdružení Prátelé Koinonie
Budilovo nám. 1, Plzeň-Litčice, tel. 377 828 180,
<http://pratele.koinonia.cz>

Děkujeme Nadaci 700 let města Plzně
a Nadačnímu fondu pro kulturní
aktivitu občanů města Plzně.

Podzimníček je milý, trochu šibalský, ale přitom pilný skřítek, který na podzim zabarvuje ovoce a listí na stromech a všem v přírodě ohlašuje, že se mají řádně připravit na velký podzimní ples.

Žije sice pohádkovým životem v Lesní říši, ale přitom mu nechybí to, co je cenným darem také pro lidi – má opravdové přátele, kteří ho mají rádi a nebojí se pro jeho záchranu dokonce riskovat.

Když se tedy Podzimníček v sobotu 13. října opět vydal na svoji cestu napříč Lesní říší v Litčicích, měl velkou radost, že se setkává se Studánkovou vílou, dědečkem ze sousední říše lidí, Petříkem a Adélkou... Pak se nic netuše vypravil na návštěvu

k rozmarné víle Vodnici. Ta, jakmile se dozvěděla, že se král chystá vyvolit si nevěstu, chtěla se za každou cenu zmocnit skřítkovy palety s podzimními barvami na nové šaty. Podzimníček se snažil Vodnici tento nesmyslný vrtoch rozmluvit, ale místo toho ho Vodnice zaklela třináctým kouzlem a milý skřítek se proměnil v pařez. V přírodě se náhle začaly dít podivné a nebezpečné věci a studená zima se pomalu a neúprosně přibližovala... Podzimníčkovi přátelé se snažili, co mohli, plnit všechny zadané úkoly pro jeho vysvobození, a ochotně jim v tom pomáhaly i všechny přítomné děti. Zakletí se ale stále nedařilo zlomit a zdálo se, že Vodnice dokonce přesvědčí krále, že za celé neštěstí nese vinu Podzimníček a Studánková víla s dětmi.

Když už se vše zdálo ztracené, jakási neviditelná síla všemi otřásla a začarovaného Podzimníčka přivedla zpátky k životu. Byla to právě síla lásky a přátelství, jež překonala veškerou moc špatnosti! A protože skutečná láska nepočítá křivdy a nemá radost z toho, když se děje něco zlého, Podzimníček, Studánková víla i Petřík s Adélkou se nakonec přimluvili u krále Lesní říše, aby měl s Vodnicí slitování a netrestal ji příliš tvrdě.

Mít přátele se tedy opravdu vyplatí, a to pro všechny! Děti, pokud je zatím hledáte, tak už víte, kde je můžete najít...
Těšíme se na vás zase příště!

Oslava sv. Martina, 11. listopadu 2012

Na podnět maminek z mateřského centra Litínek jsme společně slavili sv. Martina a hráli farní divadlo, určené především těm nejmenším. Během chvíle, kdy denní světlo ustoupilo večernímu šeru, přišly děti se svými rodiči. Sešlo se jich více než sto a s připravenými lampióny netrpělivě vyčkávaly, dokud se mezi nimi neobjevil Martin ze Savarie v doprovodu svého věrného bělouše Aquitanna. Zatímco Martin měl hlídku u městské brány, přišel k němu žebrák a prosil ho o jídlo a peníze. Byla zima a nebylo lehké najít útočiště. Ani Martin nebyl v jednoduché situaci. Byl unavený, převzal dokonce službu za nemocného kamaráda a sám byl rád, když se mohl trochu najíst, ale nechtěl tohoto ubohého člověka jen tak odbýt. Měl dobré srdce a chtěl mu pomoci... „Na, vezmi si můj plášť, aspoň před zimou tě ochrání“. K plášti přidal ještě radu, kde se může v teple najíst a odpočinout si. Pak Martina přemohla únava a usnul. Najednou ho vzbudilo zavolání: „Martine, Martine...!“ Úlekem vyskočil a překvapeně hleděl na další návštěvu toho včera. „Kdo to jen může být?“ Anděl ihned objasnil, proč za ním přišel: „Martine, nesu ti tvůj plášť, můj Pán ho už nebude potřebovat.“ Martin přemýšlel: „Ten plášť jsem přece dal...“ Anděl pokračoval: „Cokoliv jste udělali jednomu z těch nejmenších, mně jste udělali, vzkazuje ti můj Pán.“

Martin tím zakusil, že Pán vidí do nitra všech srdcí, a odměnil se mu za lásku, kterou onomu ubožákovi projevil. Anděl dál Martinovi zvěstoval, že se má stát světlem, které bude rozsvěcovat srdce mnohých. Pán mu otevřel cestu k pravému pokladu, který se nedá vzít ani koupit... – je jím láska, přátelství, milé srdce. Tento poklad, ukrytý v lidech, postupně objevoval. A když se později stal biskupem v Tours štědře z něho rozdával především těm nejchudším.

Také děti se pak v lampiónovém průvodu, pořádaném mateřským centrem, vydaly hledat poklad na litický hrad a na rozloučenou si ještě pohladily bílého Aquitanna.

Rozsvícení vánočního stromu, 13. prosince 2012

Do Litic zavítala patronka světla sv. Lucie a postarala se o rozsvícení vánočního stromu. Dětem a jejich rodičům povyprávěla příběh o hvězdičce Rozárce, která měla upozornit všechny lidi, že očekávaný Král, jenž vládne pokojem, radostí a láskou, už přichází na svět. A jelikož Rozárka byla ještě docela malá a chtěla svítit co nejvíce, požádala o pomoc Slunce a Měsíc – ti jí ochotně poskytli několik svých nejhezčích paprsků, a malá hvězdička tak prozářila celé široké nebe. Podobných hvězdiček byl najednou plný kostel a také dostaly úkol – ozdobit vánoční strom u oltáře. „Malé hvězdičky“ napsaly na papírové hvězdy svoje jméno a spolu s rodiči, Rozárkou, Lucií a jejími pomocnicemi a také Sluncem a Měsícem okrášlily prázdný stromek. Za svoji pomoc byly odměněny dárečkem. Následně se všichni přesunuli ven před nazdobený vánoční strom a betlémskou chýši, která byla již téměř kompletně osazena (jen na Ježíška si musíme ještě chvíli počkat...). Spolu s dětmi ho už vyhlížely také žívy ovečky a kozička. Ve sváteční atmosféře promluvil k dětem a jejich rodičům či prarodičům generální vikář plzeňské diecéze Mons. Josef Žák, který strom požehnal a slavnostně rozsvítil. Radost a dětský údiv doprovodil potlesk a hudba. Zatímco se děti postupně rozcházely do svých domovů, dospělí se ještě odebrali do Archy (přístavba ke stodole) na ochutnávku prvotřídních italských vín, na niž je pozvala firma Aggeo s.r.o. (toivo)

Slavnost Narození Páně, 24. prosince 2012

Je velmi potěšující, že do příprav programu půlnoční bohoslužby se vždy zapojí spousta dobrovolníků z řad dětí i dospělých a vznikne tak úžasně pestrý a rozmanitý soubor. Návštěvníci půlnoční začali kostel plnit již půl hodiny před začátkem a poté, co je uvítali dva vtipní andělé, Bohumil a Petromil, se

zaposlouchali do krásných tónů vánoční hudby, písní a koled, na něž navázal tanec dětí s darem, z něhož pak všem rozdaly hvězdičku, na které bylo napsáno, čím je Ježíš svým narozením přišel obdarovat (moudrost, radost, zdraví...). Před promluvou pana faráře si mezi sebou tiše povídaly čtyři svíce adventního věnce: pokoj, víra, láska a naděje; poslední z nich, naděje,

ujistila tři předcházející, že dokud ona hoří, mohou znovu vzplanout, i když zhasnou... Přejeme každému člověku dobré vůle, aby se nenechal v novém roce o tuto naději ničím a nikým připravit.

Přehled hospodaření v Kč

Výnosy	suma v Kč
Přijaté dary a členské příspěvky	85.500
Přijaté nadační příspěvky, dotace	76.000
Příspěvky na tábory a semináře	118.283
Veřejná sbírka na opravu kostela	17.216
Celkem	296.999

Náklady	suma v Kč
Výdaje na tábory a semináře	177.275
Výdaje na kulturní akce	115.988
Vydané příspěvky	1.100
Ostatní (kancelářské a bank.)	3.286
Celkem	297.649

Srdečně děkujeme:

Plzeňskému kraji
Nadačnímu fondu pro kulturní aktivity občanů města Plzně
Nadační aktivity občanů města Plzně
Nadaci 700 let města Plzně
RWE GasNet, s.r.o.
firmě Aggeo s.r.o.
panu Strohschneiderovi, www.skluzavka.cz

Koinonii Jan Křtitel, litickým farníků m
Potravinové bance
Všem dárcům, kteří podpořili naše aktivity.

**Zvláštní poděkování patří všem dobrovolníkům,
kteří nám věnovali svůj volný čas
a aktivně nám během celého roku pomáhali.**

RWE COMPANiUS

Kontaktní adresa

Přátelé Koinonie, občanské sdružení, Budilovo nám. 1, 321 00 Plzeň–Litice, ČR
IČO: 22838180, **Telefon:** 00420 377 828 180, **E-mail:** sek@koinonia.cz

Občanské sdružení vyšlo z mateřské organizace **Koinonia Jan Křtitel**.
Koinonia Jan Křtitel má ve správě **Římskokatolickou farnost Plzeň–Litice**.
Nabízíme možnost dálkového **studia Biblické školy**, letos i na **Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích** (v rámci kurzů CŽV).

Bankovní kontakt

Finanční dary lze zasílat na účet ČSOB 201108288/0600.
Můžete finanční dary posílat také přes internet, viz DMS
na našich webových stránkách pratele.koinonia.cz.

SBÍRKOVÝ ÚČET NA OPRAVU LITICKÉHO KOSTELA:
202654133/0600.

